

12 βελέσια β' καινούρια, υποκάμισα γ' καινούρια, ἐμπόλιες δ', φακεόλια δ', / 13 δακτυλίδιν ἓνα ἀργυροδιάχρυσον καὶ διὰ ὑφάπλωμα λινάριν δεκάρια β' καὶ βαμπά-
κι / 14 λίτρα μία ὁ νάστος / 15 καὶ τὴν εὐχὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐδικήν μας καὶ τῶν
ἀγαθῶν χριστιανῶν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν / 16 ἡ ἄνωθεν Ἑρῆνη μένει
εὐχαριστημένη εἰς τὰ ἄνωθεν καὶ ὑπόσχεται αὐτὴ καὶ τοὺς κληρονόμους / 17 καὶ
διαδόχους τῆς ὅτι πώποτε τὸν μέλλοντα καιρὸν νὰ μηδὲν ἔχουν ἐξουσίαν νὰ γερεύ-
σουν / 18 πλέον τίποτε ἀπὸ τὰ πατρικὰ καὶ μητρικὰ αὐτῆς πράγματα. Ὑπὸ μαρτυ-
ρίας κυρ Νικολάου / 19 Αὐγερινοῦ καὶ σὴρ Τζουάν Σταματόπουλου. / 20 Ἐγὼ πα-
πα-Φίλιππος ὁ Κατωῖμέρης νοτάριος παρακληθεὶς ἔγραψα. / 21 καὶ τὴν εὐχὴν τοῦ
Χριστοφόρου ὁποῦ ἔδωσεν τὸ μετάξι.

165

Διαθήκη

† ,αφε' ἡμέρα γ' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος η'. Κυρ Κωνσταντῆς ὁ
Λώμης. Ἐγὼ οὖν ὁ εἰρημένος Κωνσταντῆς ὁ Λώμης ἀσθενὴς εἰμι / 2 κοιτόμενος ἐν
τῇ κλίνῃ ἔσωθεν οἰκίας μου, ὄνπερ κατοικῶ εἰς τὸ χωρίον τοῦ Καβαλλουρίου, χάριτι
/ 3 Θεοῦ σῶον ἔχων τὸν νοῦν καὶ ἐρρωμένος τὰς φρένας, πτοηθεὶς δὲ τὸν ἄδηλον
θάνατον, ποιῶ δια / 4 θήκην. Ἐν α' τὴν ψυχὴν μου ἀνατίθην εἰς χεῖρας Θεοῦ καὶ
πᾶσι τοῖς χριστιανοῖς συγχώρη / 5 σιν, ἧς δέομαι καὶ ἐγὼ τυχεῖν, εἴθ' οὕτως ἀφήνω
εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ Κορφιάτη / 6 ἂν ἡθελήσῃ ὁ παπὰ κυρ
Ἀντώνιος νὰ μὲ θάψῃ μέσα εἰς τὸν ἅγιον <ν>άρτηκα νὰ εἶναι ὀφειλέτες / 7 τὰ παι-
διά μου νὰ τοῦ δώσουν σιτάρι σημόδιν ἓνα διὰ θαφικόν μου καὶ τὴν ἐλαίαν μου εἰς
τοῦ / 8 Βλάση. Ἀκομὴ ἀφήνω τῆς συμβίας μου τῆς Μπένας καὶ τοῦ υἱοῦ μου τοῦ
Ἀληβίξη τὸ ὁσπί / 8 τὸν μου τὸ καινούριον ἀπὸ τὸν μέσα ὀφαῖτην καὶ ὀξω καὶ νὰ
ἔνι ἡ σύμβιός μου κυρὰ καὶ / 9 οἰκοκυρὰ εἰς αὐτὸ ἕως τέλους ζωῆς τῆς καὶ
ἀποτύχοντές τῆς νὰ ἔνι τοῦ υἱοῦ μου τοῦ Ἀλη / 10 βίξη εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα.
Ἀκομὴ θέλω καὶ ὀρίζω ὅτι ἂν οὐδὲν ἱταιριάξουν τὰ παιδιά μου / 11 μὲ τὴν μάνα
τοὺς νὰ τῆς δώσουν βοῦν ἓνα καὶ ἀπὸ τὰ ἀμπέλια ὁποῦ ἔχομεν τὸ ἄ / 12 δελφομοί-
ριν τῆς καὶ νὰ ἀναπαύεται εἰς τὸ ὁσπίτιον ὁποῦ τῆς ἄφησα καὶ ἀποτύχοντές τῆς /
13 τὰ εἰρημένα ἀμπέλια νὰ μένουν εἰς τὰ παιδιά μου τὰ ἀρσενικά. Ἀκομὴ ἀφήνω
τὴν / 14 θυγατέραν μου τὴν Μάρω νὰ τὴν ὑπανδρεύσουν τὰ παιδιά μου ἐξώπροικην
καὶ νὰ τῆς / 15 δώσουν ληγᾶτον ὅλον ἐκεῖνον ὁποῦ τῆς ἔγραψα εἰς τὴν ἀρεσκειάν
τῆς καὶ ἀφήνω κουμέ / 16 σους μου εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν τὸν μαῖιστρο-Ἀνδρέα
τὸν Καρούμπη καὶ κυρ Μιχαὴλ τὸν / 17 Σπίγγον ἂν τὰ παιδιά μου οὐδὲν ἡθελήσουν
νὰ τῆς δώσουν καθὼς τῆς ἔγραψα εἰς τὴν / 18 ἀρεσκειάν τῆς νὰ ἔχουν ἐξουσίαν οἱ
ρηθέντες μαῖιστρο-Ἀνδρέας καὶ κυρ Μιχαὴλ νὰ τῆς τὰ / 19 δώσουν ἀπὸ τὰ καλά
μου καὶ ἂν δώσῃ ὁ Θεὸς καὶ εὐρεθῇ καλὸς ἄνθρωπος νὰ τὴν ἐπάρῃ καὶ γυρεύ / 20

ση πλέον, νὰ ἔχουν ἐξουσίαν οἱ ἄνωθεν μου κουμέσοι νὰ τῆς τὰ δώσουν ἀπὸ τὰ καλὰ μου. Εἰς δὲ τὰ / ²¹ ἐναπολειφθέντα μοι πράγματα κινητὰ, ἀκίνητα καὶ αὐτοκίνητα τὰ ἀφήνω τῶν δ' μου παι / ²² δίων τῶν ἀρσενικῶν, τοῦ Σίμου, τοῦ Ἰωάννου καὶ Βασιλείου καὶ Ἀληβίζη, ὅλωνων ἐξ ἴσου σὺν τὰ / ²³ τὸ τέλος παρὲξ ὁ Ἀληβίζης νὰ μηδὲν ἔχη νὰ κάμη εἰς τὰ ὀσπίτια μόνον εἰς // φ. 41α' / ²⁴ ἐκεῖνα ὅπου τοῦ ἄφησα. Καὶ οὕτως ἐδιεταξάμην. Ἡ γὰρ παροῦσα μου διαθήκη βούλομαι τοῦ / ²⁵ ἔχειν τὸ ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον κατὰ πᾶν εἶδος διαθήκης καὶ τὰ ἐξῆς. Ὑπὸ μαρτυρίας παπα- / ²⁶ Ἀντωνίου Ἀσπιώτη, κύρ Μάρκου Λυκουδόπουλου καὶ Παύλου Αὐλωνίτη. / ²⁷ Ἐγὼ ὁ παπα-Ἀντώνης ὁ Ἀσπιώτης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν. / ²⁸ Ἐγὼ παπα-Φίλιππος ὁ Κατωϊμέρης δουκικῇ καὶ αὐθεντικῇ ἡμῶν ἐξουσίᾳ τῶν Βενετιῶν νομικός / ²⁹ πόλεως καὶ νήσου Κορυφῶν, παρακληθεὶς παρὰ τοῦ προειρημένου κύρ Κωνσταντῆ Λώμη ἔγραψα.

166

Πώληση

|| Ἀσπκώθη βεβράν(ιον)||

† ,αφε' ἡμέρα δ' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος η'. Κύρ Φράγκος ὁ Φροσυνᾶτος καὶ κύρ Δημήτριος ὁ Φροσυνᾶτος αὐτάδελφοι ἀπὸ χω / ² ρίον τῶν Περουλάδων, σωματικῶς παρόντες ὡμολόγησαν καὶ εἶπον ὅτι ἐπώλησαν καὶ σωματι / ³ κῶς διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου ἐπαρέδωσαν πρὸς τὸν παρόντα μαῖιστρο-Ἀνδρέα τὸν Καρούμπην / ⁴ ἀπὸ χωρίον τοῦ Καβαλλουρίου καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους / ⁵ ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, μίαν ἐλαίαν ὄνπερ ἔχουν εἰς τὸ χωρίον τοῦ Καβα / ⁶ λλουρίου μέσα εἰς τὸν κῆπον τοῦ ποτε Ἰωάννου τοῦ Σάβα πλησίον τὸν κῆπον τοῦ ποτε μαῖιστρο-Ἡλία Κα / ⁷ ρούμπη, τὴν ὁποίαν ἐλαίαν τὴν ἔχουν ἀπὸ τὴν μητέρα αὐτῶν καὶ ἰμοίρασαν μὲ τὴν ἁ / ⁸ δελφοσύνην τους οἱ ἄνωθεν ὡς εἶπον αὐτοὶ καὶ ἔλαχεν τῶν ἄνωθεν ἡ ρηθεῖσα ἐλαία καὶ / ⁹ ἐπώλησάν τιν γοῦν διὰ ὑπέρπυρα ι', ἡγοῦν δέκα, ὅποιον ὡμολόγησαν οἱ ἄνωθεν ὅτι τὰ / ¹⁰ ἔλαβαν καὶ διὰ τούτου ἔδωσαν πρὸς αὐτὸν παντοίαν ἐξουσίαν τοῦ ποιεῖν εἰς αὐτὴν ὡς θέλει / ¹¹ καὶ βούλεται, πωλ(εῖν,) δωρεῖσθαι καὶ τὰ ἐξῆς. Ὑπεσχέθησαν καὶ τοῦ διαυθεντίζου αὐτὴν / ¹² ἀπὸ παντὸς ἀνθρωπίνου σώματος. Εἰς νομὴν ἔθεσαν αὐτὸν διὰ κονδυλίου καὶ τὰ ἐ / ¹³ ξῆς. Ὑπὸ μαρτυρίας μαῖιστρο-Νικολάου Δο[[μα]]νάτου Παργινοῦ καὶ κύρ Νικολάου Βουργίδη. / ¹⁴ ,ζιβ', ἡγοῦν ,ζιβ'.

